

et Regeringsforslag oppe i Landstinget, det har fundet en gunstig Modtagelse der, er vedtaget uden betydelige Forandringer og derefter sendt til Folketinget. Folketinget har i en væsentlig Grad omarbejdet Forslaget, vedtaget det, og det er saa gaaet tilbage til Landstinget, hvor det af Folketinget vedtagne Forslag er blevet gjort til Genstand for meget skarp Kritik.

Naar jeg nu har tilladt mig at forelægge Lovforslaget i den af Folketinget vedtagne Skikkelse, betyder det ikke en egentlig Tilslutning fra mig til det i den foreliggende Skikkelse. Jeg erkender, at der i Landstinget er fremsat kritiske Bemærkninger derom, som der ved Lovforslagets Behandling vil være at tage Hensyn til, det gælder særlig § 4. Men i øvrigt erkender jeg ogsaa, at der kan være Grund til Overvejelse af, hvorvidt Landstingets Affattelse eller Folketingets Affattelse af dette Lovforslag maatte være at foretrække. Men det faldt mig naturligt, naar jeg vilde appellere til dette Tings Velvillie overfor den Sag, da at bringe den frem i den Form, i hvilken den tidligere har fundet Tilslutning i Tinget. Jeg skal derfor anbefale det til Tingets velvillige Behandling.

Justitsministeren (Alberti): Tanken i det foreliggende Lovforslag, at beskytte de smaa, der paa Afbetaling købe Løsøregenstande, mod ublu Udbytning af deres Medkontraahenter, kan jeg fuldt ud tiltræde, og jeg er fuldkommen rede til at forhandle om at faa en Lov ud af dette Tema. Jeg har til den Affattelse, hvori det foreliggende Lovforslag fremtræder, kun en enkelt Bemærkning at gøre, navnlig med Hensyn til § 1. Saa vidt jeg skønner, er Forholdet det, at § 1 forudsætter, at Sælgeren af de paagældende Løsøregenstande i Tilfælde af Misligholdelse sætter sig i Besiddelse af Genstandene ved Hjælp af Fogeden, og det sker jo ogsaa undertiden. Men det forekommer mig, at man derved udelukker fra at komme i Betragtning alle de Tilfælde, hvor Sælgeren paa ny kommer i Besiddelse af de paagældende Genstande uden Anvendelse af Fogeden, men derved, at hans Medkontraahent, Køberen, erkender, at han har misligholdt sine Forpligtelser og med det gode har ud-

leveret ham Tingene. Jeg tror, at det, naar alt kommer til alt, er de fleste Tilfælde. Det er de færreste Tilfælde, hvor Fogeden kommer i Bevægelse. I de Tilfælde, hvor Medkontraahenten erkender at have misligholdt sine Forpligtelser, og at det ikke kan nytte noget at gøre Modstand, og for at blive fri for Fogedens Besøg med det gode udleverer de paagældende Genstande, kan han, saa vidt jeg skønner, ikke benytte den Ret, denne Lov hjemler ham, saaledes at man ved ikke at gøre en Forandring paa dette Punkt vil tvinge den, som tror, at han i Løbet af 3 Maaneder vil være i Stand til at betale det, han skal, til at vægre sig ved at udlevere Genstande uden ved Fogedens Medhjælp, saaledes at man baade tvinger ham til den Ubehagelighed at skulle have Fogedens Besøg i Huset og tvinger ham til, naar han efter 3 Maaneders Forløb faar Genstandene paa ny, at skulle betale de Omkostninger, Fogedforretningen har medført. Det vil ikke, saa vidt jeg skønner, være svært at forandre dette, selv om der dog bliver et Punkt, hvor der maaske kan være Vanskeligheder, nemlig med Hensyn til, hvem der i saadanne Tilfælde i Stedet for Fogeden skal bestemme Størrelsen af Erstatningen og lignende. Jeg henstiller dette til Overvejelse af det Udvalg, der bliver nedsat.

Deuntzer: Dette Forslag fremtræder ligesom det foregaaende med den store Anbefaling, at et lignende tidligere — for en halv Snes Aar, eller hvor længe det er siden — er blevet vedtaget enstemmig af dette høje Ting, og det har for mit Vedkommende haft ikke ringe Betydning med Hensyn til Bedømmelsen af det foreliggende Forslag. Jeg er enig med den højtærede Justitsminister i, at det har et meget ønskeligt Formaal, og jeg mener ikke, at de mindre betydelige Indvendinger, man i Henseende til Affattelsen kan fremsætte, egne sig til nu at trætte Tinget med. Dertil ere de af for speciel juridisk Natur. Jeg vil dog blot strøffe den Bemærkning, at det synes mig, at de Regler, der i § 4 findes med Hensyn til ufuldmyndige Personer, trænge til et nøjere Eftersyn, og den, at det Forsøg, man i Lovens § 1, sammenholdt med § 7, har gjort paa at indskrænke Loven